

Poštovani Predsjedniče Republike Hrvatske, Predsjedniče Hrvatskog sabora, Poštovana Predsjednice Vlade Republike Hrvatske, Županice Sisačko-moslavačke županije, Gradonačelnice grada Zagreba, Poštovani veleposlanici, Poštovani visoki gosti, Gospođe i gospodo, drugarice i drugovi, čast mi je da vas pozdravim i da vam čestitam Dan antifašističke borbe Hrvatske i 66. obljetnicu pobjede nad fašizmom.

Prije 70 godina gotovo cijela Europa je stenjala pokorena, a u šumama Brezovice u neposrednoj blizini Siska započela je jedna epopeja s kojom se s pravom ponosimo. Ovdje su sisački antifašisti i komunisti formirali 22. lipnja 1941. godine Prvi partizanski odred na čelu s Vladom Janjićem - Capom. Nekoliko dana kasnije neviđeni ustaški teror nad golorukim srpskim narodom na Baniji, Kordunu i Lici dovodi do ustanka naroda Hrvatske - najprije u Srbu 27. srpnja, a zatim i u svim drugim krajevima naše zemlje. Današnji praznik antifašističke borbe simbol je najsnažnijeg otpora Hrvatske protiv fašističkih okupatora, domaćih kvislinga, ustaša i četnika.

Antifašistička saveznička koalicija predvođena Sovjetskim savezom, Velikom Britanijom i Sjedinjenim američkim državama izvojevala je veličanstvenu pobjedu i stvorila osnove za stvaranje slobodne Europe na zasadima antifašizma, kao tekovine Drugog svjetskog rata, što je civilizacijski temelj demokracije i suradnje među narodima.

Malena Hrvatska imala je u postotku najveći pokret otpora fašizmu od svih zemalja u Europi. Pružajući otpor okupatoru, ustašama i četnicima, narodnooslobodilačka vojska i partizanski odredi Hrvatske, koje su uglavnom sačinjavali mladi u dobi od 15 do 25 godina, njih gotovo 75% na čelu sa glavnim štabom Hrvatske, formirala je 251 partizanski odred, 78 brigada, 17 divizija i 5 snažnih i elitnih korpusa NOV. Time je NOV H bila najjača grupacija u okviru NOV Jugoslavije. Zbog toga su na teritoriju Hrvatske na samom početku rata bila angažirana čak 4 njemačka korpusa i 10 divizija, a pri kraju rata okupatorske snage su narasle na 8 korpusa i 20 divizija. Bile su to teške i krvave bitke u kojima je Hrvatska imala 204.650 boraca od čega je 65.000 poginulo u borbama a velik broj nevinih žrtava stradao je u fašističko-ustaškim logorima.

Ovaj veličanstveni otpor fašizmu, zlu i nepravdi, organizirala je KPH u okviru KPJ kojoj je na čelu bio Josip Broz Tito.

Svi pokušaji udruženih Njemaca, Talijana, ustaša i četnika da se ustanak uguši, doživljavaju neuspjeh.

Hrvatska je, kao ni jedna druga zemlja u bivšoj Jugoslaviji, ali ni u Europi, imala veliki oslobođeni teritorij i vojsku u 5 korpusa. Pod sigurnim vodstvom J. B. Tita, a u okvirima Savezničke koalicije ostvarena je veličanstvena pobjeda i osujećeni su planovi okupatora. O toj pobjedi ne govorimo radi pobjedničkog slavlja. Ne, o pobjedi govorimo jer bez nje bi bili ostvarni četnički planovi velike monarhističke Srbije u kojoj bi preživjeli Hrvati zbog ustaških zločina bili podređeni, bez prava i na nacionalno ime.

Nasuprot tome, Hrvatska je izborila u ratu svoju slobodu, svoj nacionalni identitet, svoj parlament – ZAVNOH, koji je proglasio hrvatsku državu kao federalnu jedinicu u federativnoj Jugoslaviji.

Time je dokazano da postoji samo jedna Hrvatska, nasuprot NDH koja je bila u stvarnosti okupatorska tvorevina, a protiv hrvatskog naroda. Samo ova ZAVNOH-ovska Hrvatska je mogla

osigurati da su matici domovini Hrvatskoj vraćeni Istra, Rijeka, otoci, Međimurje i Zadar. To je znanstveno utvrđena istina o povijesnoj ulozi NOV i PO Hrvatske i doprinosu Hrvatske pobjedi nad fašizmom.

Ta tekovina NOB-e u Drugom svjetskom ratu, Hrvatska država, priznata je od eminentnih povjesničara, pravnika i političara, ponovno je morala biti branjena i obranjena je u Domovinskom ratu. Zato mladi trebaju učiti istinu o jednoj generaciji koja je ostavila duboki trag u našoj novijoj povijesti, a koju bi neki povjesničari najradije danas izbrisali iz udžbenika i svijesti naroda. Znanost im to neće dozvoliti. Povijesna istina naše NOB ispisana je velikim slovima u svjetskoj povijesti, iako, istine radi, treba reći da su na ovogodišnjoj državnoj maturi izostala pitanja vezana za Drugi svjetski rat. Izgleda da nadležni smatraju da taj dio naše povijesti ne treba znati.

Nije to prvi put da se dijelovi povijesti pokušavaju zaniijekati pa i falsificirati. Čak se i zlodjela pojedinaca u II. svjetskom ratu, kao i dan danas u Domovinskom ratu pripisuju svim časnim borcima NOR-a i čitavoj generaciji časnih branitelja u Domovinskom ratu.

Obilježavajući početak teških borbi podsjećamo na ogromne patnje i žrtve naših seljaka, radnika, cijele jedne generacije mladosti. Oni su svojom žrtvom izborili slobodu, pravdu, toleranciju i ravnopravnost spolova, nacionalnu i vjersku ravnopravnost. Radi njih, kao i radi branitelja u Domovinskom ratu, koji su obranili slobodu cjelovite i samostalne Hrvatske, dužni smo da te vrijednosti čuvamo i negujemo i da o tome obavijestimo mlade naraštaje.

Žalimo za svim nevinim žrtvama, ali posebno poštovanje pripada onima koji su položili svoje živote u fašističkim logorima i u borbi za slobodu Hrvatske protiv fašizma, kao i onima koji su izginuli na strani antifašističke koalicije u nadčovječanskoj borbi za mir i slobodu.

Nama ostaje povijesna istina o jednom vremenu u kojemu je velika većina naroda Hrvatske stala i ostala na pravoj strani, teško izborivši svoju slobodu. Hrvatska se danas može dičiti svojom borbom na strani saveznika, a želja je još živih boraca NOR-a da i Hrvatska država to pokaže i dokaže svojim odnosom prema njima, provođenjem Saborske Deklaracije o antifašizmu.

S iskrenim zadovoljstvom ističem da na ovoj proslavi zajednički odaju počast tisućama palih u tom strašnom ratu, još živi pripadnici Narodnooslobodilačke vojske kao i Branitelji Hrvatske.

22.6.2011.

Ratko Maričić, dipl. iur.